

עין משפט גזר מחזה

ב א מיי פ"ג מהל' מסירה ה' ג סגן עשין פנ' טושי"ע ח"מ ס' קלח ספי"ק ז':

ג ב טושי"ע ח"מ ס' קל' קט"ו א' כגה"ה וס' קלח ספי"ק ח':

ד ג ד מיי' שס פי"ב ה"ל ו סגן שס טושי"ע ח"מ ס' קל' ספי"ק ג':

מוסף רש"י

בשערה. כגון שיער שנבלש הסוס (קדושין ב:ב.). בשליח. משאיו (שם).

רבינו גרשום

וקנסתי מיתה על אדם. היינו ונקיבך בך כלומר בכריה ביום מיתה: שיוקראו על רב פפא ש"מ. ומש יקראו לתם. אל תקרי' ה' שמה אלא ה' שקמה: וזלח פרסי הות. בארבה: אמר רב פפא ש"מ. מרקומי עיבא להעלאת ירושלים ודאי עיבא לתל פרסי מילי מארעא: פירות תשב ירושלים מה פירות הללו ישאון להם שיעור בבנין ישובן אלא כמה שרצין האנשים כן ירושלים לא תהיה לה שיעור: אמר ריש לקיש עתיד הקביה להוסיף על ירושלים אלה קפל מגדלים אלה טפח גינאות וכי'. כל השכל הללו בביתמריא מי שכל את ואת כעין שהוא עולה בביתמריא כן אלה פעמים יהיה מרחק על כל פעם ופעם תלת פרסי וכן כל ותי אחרות הללו עשין לחשבון הוה על כל את ואת אלה פעמים וכל פעם ופעם תלת פרסי: והיו בשוק אחר פ' אלה מוכרי ציקי קיריה לבוד משאר העם. וכן יהיה לכל תלת פרסי ותלת פרסי: אם שלש ירושלים הן. לעמוד יהיה לכל ירושלים וירושלים ל' מדורין זו למעלה מזו מפני רב בני דאם: ואם ל' ירושלים הן וכי'. שלשה מדורין זה על גב זה: המוכר ספינה לחבירו. כיון שמשך בה כל שהוא אפי' ראשה האחד במים קנה: אחרו בטלפא שמטר לה ואחרו בטלפי הבחמה ובשליף שעליה אוהו משוי שמשימין על גבה: אפי' שלא הויה. לבחמה: לימא רב דאמה. כיון שמשך בה כל שהוא קנאה הוא דאמר כתיב דאמה כיון דעקרה יד ורגל קנאה: ואפי' דעקרה יד או רגל. אינך רגלים בדוכתה קיימין ולא הויה משיכה ער שתהליך מלא קומתה: אבל ספינה כיון דנייה לה פורתא. במים ניהי לה כולה והויא משיכה מעליא: איך נמי למיעקר קיימא. וכמו דעקרה לה מכל וכל דמי והויא משיכה מעליא: אבל ספינה. דלא ממילא למיעקר קיימא או משך לה כולה קנאה ואי לא לא: ואותיות. כלומר שנותן אדם לחבירו שטרות כדי למיקני בהם כיון שמשכך קנאם:

טפף גינאות. פי' גינות שוות שצנויות צנין שוה שאין מוספת ומגרעת צוה וצוה כמו הלוך וטפוף תלכנה (ישעיה ג)

וכמו (יומא דף מת). מדה לא מחוקה ולא גדושה שנקראת טפופה:

קפלא מגדלין. קפל הן עמודין ^(א) שוין למגדלין וצנין גבוה כדאמר באגדת ויקרא קפלאות של צרול מה עמודים קפלאות מלמעלה ובסיסאות מלמטה והן באמצע כך פרשיות ^(ב) נדרשות לפניהם ולאחריהם: ^(ג)

אחזה במלפא. פריצ"א דמסירה

בעינן מיד ליד ומייתי ראייה מפ"ק דצ"מ (דף ט: וס) דאמר מאי לשון מסירה כאלס שמוסר דבר לחבירו ואמר נמי התם מסירה מחבירו קנה במליאה ובכספי הגר לא קנה דמאן מסר ליה למיקני משמע דבעינן מסירה מיד ליד ואין נראה דהא קמי הכא אחזה בטלפה ^(א) משמע דבעלמו אחזה ורבינו שמואל פירש נמי אחזה בטלפה בזמנות המוכר ועוד דאמר לקמן גבי מסירה כל היכא דאמר ליה לך חוק וקני כ"ע ל"פ דקנה ואי בעינן מסירה מיד ליד לא הו"ל למימר לך חוק וקני אלא תא חוק וקני והאי דאמר דצבא מליעא ^(ס) כאלס המוסר דבר הכא אחזה בטלפה ^(ב) משמע דבעלמו מסר ליה היינו מי יאמר לו לך חוק וקני דליקני באחזה בעלמא ^(א):

אע"ג דעקרה יד ורגל בדוכתה קיימא ^(א). וא"ת אמאי נקט מלא קומתה כיון דסגי בעקירת שתי ידים ושתי רגלים ויש לומר דעקירת ידה ורגליה קרי מלא קומתה: חסורי

עה: המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

וקנסתי מיסה. והיינו מופיך הקצר שהוא חלול כמו תוף: **נקראו על שמו.** שהיא שמם ה': אל תקרי. ה' שמה אלא ה' שמה: **לומר לפניהם.** מלכאים יאמרו: **שמע מינה.** מדקדמתי עיבא להעלאת ירושלים דהוי עיבא לתלא פרסי: **מילי.** מארעא: **למוד את ירושלים.** לעשותה קטנה:

פרווח ששז ירושלים. מה פרווח הללו

אין להן שיעור צנין ישובן אלא כמה שרצין צנין אף ירושלים כן: **אמר**

ריש לקיש. ירושלים דהויא לתלא מנדלים באלף פעמים בחשבון קפ"ל

וגינאות באלף פעמים טפ"ף. כל הני גימטריאות הן והאי דהארביך בסמינן

כי האי גוונא היינו משום ללשון הגון הוא בעירם בלא חשבון וסד החשבון

בתיבה המתפעלת: **אלף ושני שיל"ה.** שנים ואלף פעמים בחשבון גימטריא

שיל"ה: **ל"ו**. גימטריא הוא: **טוטפראות.** קטנים מצירניות: הני

גרסינן ק"פ אלף שווקים של מוכרי ליקי קדירה. מין ממלכ: **שלש ושלושים פעמים.** פשטיה דקרא מיירי במתא

והכא יתורא דכתיב פעמים דקריש דמשמע ג' ירושלים וככל אחת

שלשים פעמים זו למעלה מזו אי נמי פעמים אשלש קלא והכי קאמר שלש פעמים זה ע"ג זה בשלשים ^(א): **אס**

ירושלים. דלעולם הבא גדולה בארביך כשלש ירושלים שהיתה כבר: **כל אחת ואחת יפו צה.** בכל צית וצית שלשים

מדורות למעלה זה על גב זה: **אימער ספינה.** מאימתי מהא קנויה ללוקח

שלא יוכל מוכר לחזור צו דהא במטלטלין אין מעות קונות אלא

משכיה או רשות: **כל שהוא.** טפח או חצי טפח: **עד שימשוך את כולה.** שיבא

סוף הספינה במקום שהיה ראשה עומד דהיינו שעקרה כולה חוץ למקומה:

כ"ז. בהמה גסה נקנית במסירה ^(א) [דמתן צפרק ראשון דקדושין (כה):

בהמה גסה נקנית במסירה] והדקה במשיכה וסברא בעלמא הוא דהא

אורחה צהכי והא אורחה צהכי: **אחזה.** הלוקח: **בטלפה.** בצרגלה בזמנות המוכר: **ובשליף.** אמתחת וקסור

לבהמה ואע"פ שלא הזיזה ממקומה קנאה: **כ"ז.** דקה נקנית במשיכה:

יד ורגל. היינו משכיה כל שהוא כרב: **מלא קומסה.** דהיינו עקירת ארבע

רגליה: **דדוכסה קיימא.** גוף הבהמה לא וזה ממקומה שהרי נשען על

אידך יד ורגל שלא עקרה: **גדה כולה.** גס ראשה השני נמשך ממקום

שהיה שס: **אידך.** יד ורגל נמי למיעקר קיימי וכמי שהיא עוקרת

דמי והיכא דעקרה ארבעתן היינו עקירת כולה חוץ למקומה אבל

ספינה דכי עקר לה משהו לא מניילא מיעקר כולה ממקומה הלכך אי

משיך לה כולה קני ואי לא לא: **לימא.** רב ושמואל כהני תנאי דלקמן:

ואוסוים. שטר חוב שמוכרו או נותנו לחבירו כדי לקנות את השטר

ואת החוב שכמו צו קני ליה במשיכה כשיבא לידו שימסרו ^(א) לו המוכר:

ובשטר

מסורת הש"ס

(א) נ"לקוט ימיה כג. רמו ד"ש אוחא א"ר שמואל בר כהנאי א"ר יוחנן. (ב) ס"א ולצור. (ג) קדושין כז: ע"ש [מוספתא דקדושין פ"א ע"ש]. (ד) [מוספתא דקדושין פ"א. (ה) כ"ה בדפו"ו. (ו) ז"ל שימטור. מהרש"א אולם עיין קרני דלס.

תורה אור השלם

1 וקרא ?? על כל מבין דור ציון ועל מקראת עין יומם ועשין ונגה אש להבה לקיה כי על כל כבוד וזפה.

2 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראיתו יצאתיו אף עשיתיו: ישעיהו מג ז

3 בכפיו תשע ויזדה וישראל ישכון לבטח וזה שמו אשר יקראו ?? יצאנו: יסעיהו כו ז

4 סביב שמהה עשר אלה ושם העיר מיום ?? שמהה יחזקאל מה לה

5 והיה הנשאר בציון והגושר בירושלם קרוש יאמר לו כל הנתוב לרחים בירושלם: ישעיהו ד ג

6 יסוב כל הארץ כערכה מבעד לרמון נגב וירשלים וראמה והשבה תחיתה למשער בנימן עד מקום אשר היראשון עד שער הפנים מוגדל ונחלל עד קברי המלך: וכיה יד י

7 מי אלה קבץ תעופיה וכוניסם אל ארבותיהם: ישעיהו ט ח

8 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחוקה ובמה ארבה:

9 ויאמר ארץ לך דבר אל הגער הלו לאמר פירות תשב ירושלים מרב אדם ובמהה בחובה:

10 והצלעות צלע אל צלע שולש ושלוש פעמים וקאת בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב לרחות אחרים ולא יהיו אחרים בקיר הבית: יחזקאל מא ו

הגהות הב"ח

(א) אלא המומתין לה שנאמר ועל מקראיה ואמר רבה: (ב) שם א"ר לוי אחוימא א"ר פפי מוטס: (ג) רשב"ג ד"ה שלש ושלושים וכו' בשלשים ירושלים הסיד: (ד) תוס' ד"ה טפף: (ה) נ"ב ע"י צניון ערן טפף: (ו) ד"ה קפל וכו' עמודין חזקים עשויין למגדלין ולבנין נטות מלאמר כאלמ. כ"ב אגדת חוית של דב קפלא: (ז) בא"ח פרשיות של תורה נדרשות:

הגהות הב"ח

א. ולא קתני מסרה לו בטלפה ובשערה. י"ן. ב. כלומר שהרי במצוות תפש בה והיינו לשון מטיחה. י"ן. [ד]לאו אדם המוסר קאמר, אלא כאדם. כ"ז. עיין גר"ן. ד. אלמא אילו עקרה ידה ורגליה זלא בדוכתא קיימא בהכי טגי לר' אחא. רעב"ט.

מובן פסוק

א. ולא קתני מסרה לו בטלפה ובשערה. י"ן. ב. כלומר שהרי במצוות תפש בה והיינו לשון מטיחה. י"ן. [ד]לאו אדם המוסר קאמר, אלא כאדם. כ"ז. עיין גר"ן. ד. אלמא אילו עקרה ידה ורגליה זלא בדוכתא קיימא בהכי טגי לר' אחא. רעב"ט.